

שהציידים שמים נסר קטן בראש קנה, ונותנים עליו דבק, כדי שידבק עליו העוף כשישב שם, ויתפשוהו.

זפת וגפרית — כדי לעשות נקב. צלוחית ששמים בתוכה כסף חי, סותמים את פיה בזפת או בגפרית, ומשאירים נקב קטן כדי להוציא דרכו את הכסף החי ו"לעשות נקב" היינו, להתקין את הזפת או את הגפרית שבתוכם עושים את הנקב].

שעה — כדי ליתן על פי נקב קטן בפקק שעל צלוחית של יין.

חרסית, עשויה מלבינה כתושה — כדי לעשות פי כור של צורפי זהב, שהמפוח נכנס בו.

רבי יהודה אומר: כדי לעשות פיטפוט, רגל למקום מושב הכור, שהיו מושיבים את הכור על כן.

סובין — כדי ליתן על פי כור של צורפי זהב. במקום שאין פחמין, היו צורפין את הזהב באש של סובין.

סיד — כדי לסוד קטנה שבבנות. בנות שצמחו להן שערות קודם לגיל הראוי לכך, ומתביישות בדבר, נותנות סיד על השיער ובכך הוא נושר.

רבי יהודה אומר: כדי לעשות כלכול. להשכיב את השיער של הרקה ע"י הסיד.

רבי נחמיה אומר: כדי לסוד אונדפי.

לשים אותו למטה מהרקה, כדי להשיר את השיער הדק הנמצא שם.

גמרא:

והוינן בה: **חבל נמי ליחייב** בשיעור קטן שיש בו כדי לעשות תלאי לנפה ולכברה כמו בגמי. ולמה הצריכו בו שיעור יותר גדול של לעשות אוזן לקופה?

ומשנינן: כיון דחריק במנא, החבל מתוך שהוא קשה הרי הוא פוגם בכלים העשויים מעץ, הילכך לא עבדי אינשי תלאי לנפה וכברה מחבל.

תנו רבנן: הוציין של לולבי דקל, שיעורן הוא כדי לעשות אוזן לסל כפיפה מצרית, העשוי מנצרי דקל.

פיב הגדל סביב הדקל ומטפס ונעשה לו כמלבוש, **אחרים אומרים** [רבי מאיר, המוזכר בלשון המשנה בשם "אחרים", על פי הגמרא בסוף מסכת הוריות] — כדי ליתן על פי משפך קטן, לסנן את היין. שהסיב מונע את הפטולת והקמחים מלעבור עם היין לתוך הכלי.

רבב, שומן או שמן⁽²⁾ — כדי לסוך תחת אספגין, עוגת ריקק קטנה. וכשאופין אותה מושחין לפני כן בשומן את מקום הנחתה בתנור.

וכמה הוא שיעורה של האספגין? — כפלע.

2. רש"י. ותוס' בד"ה רבב, חולקים, דעל כרחך אינו שמן, דהא במתניתין ריש פרקין נתנו שיעור אחר לשמן, שהוא כדי לסוך אבר קטן.

ותירין, כיון שהקלף מעובד לשם תפילין אסור להורידו מקדושתו ולעשותו קשר מוכסין.